

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

Unitárius Egyház — Budapesti Unitárius Egyházközség — Unitárius
Missióház Hivatalos Lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Koháry-utca 4.
Telefon: Aut. 174—24
A kéziratok minden hónap 10-ig,
illetve 20-ig küldendők be

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési ára egy évre 4 P.
Előfizetési díjak az Unitárius Egyház-
község (Budapest) címére küldendők.
Postacsekkszám 30.400

Főszerkesztő: **BARABÁS ISTVÁN** ♦ Felelős szerkesztő: **IVÁN LÁSZLÓ**

Anyák napja.

Tiszteld atyádat és anyádat, amint megparancsolta
néked a te Urad Istened, hogy hosszú ideig élj és hogy
jól legyen dolgod a földön, melyet a te Urad Istened
ád neked. (Mózes V. 16.)

A világháború, amelyet a keresztény népek vívtak meg egy-
más között és amelynek pogány eredményeit könnyhullatások köze-
pette szemléli millió meg millió ember — terelték a figyelmet
a nagy vérontás kálváriás szenvedőire, az édesanyákra. Sokan ki-
fogásolják az elnevezést. Egyrészt azért, mert a Mária-kultusz ter-
jedését látják benne. Másrészt azért, mert az apákkal szemben,
igaztalannak tartják a különböztetést.

Mi azt tartjuk, a leghelyesebb lenne, ha ezt a szép májusi vásár-
napot a *családok napjának* neveznék. Hiszen az emberpusztítás
rémségeit egyaránt szenvedni apa, anya, gyermek és unoka.

És ha a keresztény földi hatalmasságok ilyen embertelen módon
folytatják tovább a vértelen háborút — a dédunokák is áldozatul
esnek a mindent fölemésztő Molochnak.

A gondolat szép és Isten házába való. És figyelmeztető fiúknak
és leányoknak, hogy a szülők szívből eredő tisztelete nélkül nincs
az Úr Jézus szíve szerint való élet, nincs meleg családi fészek, nem
lehet egyház, nem állhat fenn állam. Senkinek se lehet „jó dolga“
ezen a földön, ha nem tiszteli szülőit, ha nem emlékszik könnyes
hálával a porladó szívekre, amelyekből egyszer vétetett. Senki se
élhet „hosszú ideig a földön“, ha szíve megkeményedik, ha öregségükben

nem támogatja édes jósággal azokat, akik gyermekségében nemcsak „tejnek italával“, de szívüknek vérével, féltő szeretettel gondozták.

Május első napjaiban gondoljon mindenki hálás szeretettel a szülőkre s a kenyér harcában álljon meg pillanatra megbékült szívvel és gondoljon az édesanyjára, édesapjára és a boldog időkre, mikor áldott jó kezek egy csókkal indították az Úrnak házába.

A Duna-Tiszamenti egyházkör 30 éves.

A közelgő köri közgyűlés alkalmával felemlítjük, hogy a IX. (Duna-Tiszamenti) egyházkör az idén lesz 30 éves. Első gyűlését Hódmezővásárhelyen tartotta 1902 nyarán. Első esperese a ma is fungáló *Józan Miklós* lett. Első köri felügyelőségondnokai: néhai báró dr. *Daniel Gábor* és néhai *Kovács József* voltak. Utánuk dr. *Hajós Béla*, *Dimény Mózes* következtek. A *Kovács József* örökébe vitéz dr. *Kozma György* lépett. Ma a két utóbbi, *Dimény* és *Kozma* viselik a tiszteletet. Jegyzők néhai *Ádámossy Gábor*, *Balázs András* és 1906-tól 25 éven át *Barabás István* voltak. Közügyigazgató *Bartók Géza*. Pénztárosra nem volt szüksége a körnek.

Erdély elszakításával az egyházkör egymagában maradt. Rövid ideig a kör egyházkerület is volt egyúttal. Az Egyházi Igazgató Tanács megszervezése után a kör ismét egyházkörre vált a törvény szerint rendes, de a valóságban lényegtelenre csökkent hatáskörrel. Azt a hivatását azonban, hogy évről-évre más és más gyülekezetben újítja fel az atyafiságos érzés melegét az egymástól nagy távolságra eső eklézsiák hívei között, — ma is becsülettel teljesíti.

Lelkészelnöki jelentés az 1931. évről.

(II. közlemény.)

Kérve-kérünk e helyről is mindenkit, hogy egyházi adóját, ha kevés, ha sok (sokról nálunk szó sem lehet, mert amit eddig is adtunk, az csak *ajándék*) mindenki fizesse be pontosan. Hiszen, ha csak az eddigi tetemes *hátralékot* befizetnék a hívek, már azzal is jelentékeny összeg állana szabad rendelkezésre.

Eddig volt, ahogy volt. Elég rosszul volt. Mert, ha valaki nagy-nehezen lefizetett 10 pengőt egy egész évre, azt hitte, hogy azzal eleget tett minden kötelezettségének az egyházzal szemben. Hol van ehhez képest az erdélyi atyafiak természetbeni járuléka, amely ennek

tízszeresét is meghaladja?! Azok az egyszerű emberek szívesen beszolgáltatják a bért az oltár szolgái számára; hát mi se vonakodjunk. S ha látjuk, hogy templomházunk földszinti boltjai ma-holnap üresen tátonganak, jusson eszünkbe, hogy az ennek folytán elmaradó jövedelmet is nekünk — *a Híveknek* — kell előteremtenünk, hogyha ezt a szépen megindult egyházi életet külső dekorumában és belső lelki folyamatában fenn akarjuk tartani.

Mi is veszélyben vagyunk tehát. És mégis amondó vagyok, hogy az erdélyi Alma Materről nem szabad megfeledkeznünk.

Az egyházi adókiivetés új rendje, amely kicsit-nagyot, mindenkit egyaránt számba vesz, módot nyújt arra, hogy biztos adatok nyomán tartsuk meg a seregszemplét s szólítsunk a sorompóba szegényt és gazdagot; mert előttünk a szegény asszony 2 fillérje éppen olyan becses, mint a gazdagok aranya vagy ezüstje. Ha tudniillik az adományban ott van a szív ezüstje, a lélek aranya.

Megelőző évben alig folyt be 6000 pengő. A tavaly pedig a sürgetések folytán majdnem 10.000 pengő. Örök szégyen lenne, ha a tavalyról mutatkozó 6000 P hátralék az idén nem folya be. S *ultima ratio* gyanánt hatósági úton hajtanók be, amit eddig egyetlen egyszer se vettünk igénybe; de már látom, hogy nem marad más hátra, mert egyházunk nem lehet a nemfizetők menedéke.

Talán soká is időztem ennél a témánál; de most olyan időket élünk, hogy a sablón nem segít. Meg kellett ütnöm ezeket a komoly hurokat, hogy azoknak hangja juttassa eszünkbe, hogy itt mi nem egy Háznak, nem egy családi egzisztenciának, hanem egy örökérvényű erkölcsi tőkének vagyunk az élvezői és bizományosai, amelynek a neve: *Kolozsvári Vallás*. Hogyha Dávid Ferenc, a mi első püspökünk, meg tudott halni érte, nekünk tudnunk kell érte élni, tűrni, tenni és áldozni. Jöjjön hát mindez önként és nem kényszerítésből; mert így lesz annak értéke saját magunk előtt és az Isten előtt is.

Kolozsvári Vallásunk igehirdetése egész évben zavartalanul folyt a két templomban, a hívek állandó részvétele mellett.

Szórvány-gyülekezeteink vasárnap délután önként szintén egybe gyűltek az iskolák termeiben. A világiak szívesen vállalkoztak a szervezés munkájára s őket ezért dícséret és elismerés illeti, hogy időt és fáradságot nem kímélve, fölkeresték az egyes családokat a perifériákon, ahol elszigeteltségük és szegénységük folytán annyi kísértésnek vannak kitéve.

Örvendetes, hogy a X. MÁV.-telepen s környékén lakó híveink ma már egy közös protestáns kápolnában dícsérhetik az Urat, amely-

nek a felavatása nemrégiben történt ünnepi keretek között, úrvacsorával és közgyűléstartással egybekötve.

Dr. *Iván* László, hitoktatólélekész atyámfia a VI. ker., Gömbutcai iskolában az ősztől kezdve szintén egybegyűjtötte a körzetben lakó unitáriusokat s annak rendje és módja szerint megszervezték az új szórványt. Jövőre talán már Csepelről is ugyanezt jelenthetem. A hívek száma ezekben a szórványokban 50—60 körül váltakozik; de egyik-másik helyen, mint Pesterzsébet, kivált ünnepi alkalommal a 100-at is meghaladja. Ugyanitt a hívek Karácsonyra maguk gondoskodtak teljes úrasztali felszerelésről, amiért a jószívű adakozóknak e helyről is köszönetet mondunk.

Távolabbi vidéki szórványok közé mult év novemberében (éppen 15-én) *Győrben* és környékén lakó híveinket is bekapcsoltuk. Örökre felejthetetlen élmény marad számunkra a ref. templomban tartott isteni szolgálat mellett a sok személyes látogatás, amellyel a többnyire Erdélyből ideszakadt híveinket meglátogattuk. Josipovichné *Németh* Irma tanárnő nagy segítségemre volt ebben a missziós munkában. Ugyanő vállalta, hogy minden hó első szombat estéjén egybegyűjti a híveket a ref. elemi iskolában és foglalkozik velük. Sok ilyen önzetlen munkásra volna szükségünk az országban mindenfelé.

Vidéki híveinket másutt is, majdnem mindenütt a ref. templomban gyűjtjük egybe; kivéve Debrecent, ahol pár év óta saját imaházunk van. Így hát csak természetes, hogy amikor a budapesti ref. egyházmegye szervezésével kapcsolatban a Belső Lipót- és Terézváros ref. gyülekezet hívei templomot kerestek, mi ősi erdélyi testvér-barátsággal megnyitottuk előttük ezt a templomot. De 1/2 10-kor és este 6-kor. Ujabb időben az esti gyülekezést a szomszédos német ref. templomban buzgólkodik. Jól esik nekünk, hogy Isten házának kedves vendégei gyanánt üdvözölhetjük protestáns véreinket. Érezzék magukat igazán otthon ebben a szent hajlékban; mert „e templom csarnokába nem fér a gyűlölet”. Itt mindenki szabadon imádkozhatja a maga Istenét. Itt a választófalak lehullanak; és látunk szemtől szembe.

Nemzeti Ünnepet (III. 15.) templomainkban megtartottuk. Ugyanint a Reformáció emléknapiját (X. 31.) és a Hősök napját (V. 31.), Bethlen Gábor Szövetség közös Reformáció Ünnepe a Vigadóban, min résztvettünk: dr. Mikó Ferenc főgondnok, h. atyámfia tartotta a záróbeszédet.

Rendőrök erkölcsi oktatása az eddigi keretek közt szép eredményt mutat. Egy alkalommal a templomban húsvét előtt Budapest főkapitánya is megjelent, amikor éppen úrvacsorát osztottunk.

Ünnepi szolgálat mellett, több ízben vittünk úrvacsorát kórházi betegeknek is.

Nagypénteken a Passió éneklése eszünkbe juttatta gyermek- és ifjúkorunk szép emlékeit.

Vasárnapi iskolai csoportok száma: 10 városi, 4 vidéki. Délelőtt 9—10-ig tartják most már minden vasárnap, egységes munkaterv alapján, lelkes férfiak és nők, akik szeretik a gyermeket s akik a gyermeki léleknél viszontszeretetre találnak. Az „*Apostolok Cselekedetei*” alapján mutatják be az őskeresztény egyház megalakulásával járó hősi küzdelmeket, amiből mi is tanulhatunk. A munkatervet dr. *Iván László* atyánkfia dolgozta ki. Fogadják a lelkes munkások egyházunk hálás köszönetét.

Hétköznaponként a rendes hitoktatást az egyetemes tanterv szerint, 17 csoportban, heti 59 órán végezték hitoktató-lelkész atyánkfiái és két kisegítő. Nagy Budapesten az iskolások száma meghaladja a 400-at. — *Pethő István* angliai tanulmányútja idejére (10 hónapra) alkalmaztuk *Ferenc József* unit. lelkészjelöltet s alkalmat adtunk *Nagy Sándor* atyánkfiának is, aki itt zenei tanulmányokat folytat, hogy gyakorlati évéhez szükséges tudnivalókat itt megszerezze.

A csoportokat évközben meglátogatták a nevelési bizottság tagjai. A tapasztalatról jelentést tettek a Kebli Tanácsnak. Ők elnököltek a csoportvizsgákon is, melynek végeztével, június 6-án évzáró ünnepély volt a templomban.

Az I. és II. elemi osztályú tanulók számára kiadott „*Verses Imádások*”-at az egyházi főhatóság jóváhagyta.

Konfirmáció: 47 (29 + 17) növendékkel szépen sikerült Áldozókor a Koháry-utcai templomban. A konfirmálók emléklapot kaptak. Megalakították a Konfirmáltak Szövetségét. Őket a gyülekezet színe előtt az U. P. is megáldotta. Idén a M. H. konfirmál.

Bőjtben bevezetett „*Áhítatnapok*”-ra tanulóinkat az iskolai hatóságok szabadságolták. Hitoktató testvéreink vezetése mellett előre kidolgozott terv szerint, meleg érdeklődéstől kísérve, folyt le tavaly is, az idén is. Alkalmas arra, hogy komoly elhatározásra bírja a serdülő ifjút a lelki élet magasabb igényeivel szemben. A vezetők is ez úton nyerhetnek bizalmas bepillantást a gyermeki lélek műhelyébe.

Ugyanezt a gyermeki lelket adja kezünk ügyébe a cserkészmozgalom, amelyben a mi zászlónk is ott ékeskedik, a *János Zsigmond* szép nevével diszítve. Cserkészeink tavaly annyira megszerették a Balatont, hogy valószínűleg az idén is valahol ott tartják meg a nyári

táborozást, előkészülve nagy ambícióval az 1933-ban Gödöllőn tartandó jamboree-ra, ahol mintegy 50.000 cserkész fog megjelenni a világ minden részéből. Nekünk ott se szabad utolsóknak lennünk. *Pethő István* parancsnok, angliai komoly tanulmányai mellett bizonyára erre is gondol, amikor az ő kis csoportja eszébe jut. A nyári táborozás költségeire híveink körében gyűjteni fognak. Kérem, fogadják őket szeretettel.

Az iskolából kikerült ifjúság egy részét gyűjti egybe és foglalkoztatja a dr. Enyedy Róbertné vezetése alatt működő *P. K. F. Leányegyesület*. Szép álmukat, a varrodát — a mai válságos viszonyok között még nem valósíthatták meg, de lelkileg annál többet gyarapodtak. Erről tanuságot tettek azon az élvezetes előadóestén, amelyet tavaly májusban templomunkban tartottak s amelyen *Bodor Aladár* lelkes előadása kíséretében, mint eleven számok, az erdélyi költők műveit mutatták be szép szavalatokban és összhangzatos énekekben.

A budapesti egyházközség.

A pestkörnyéki megalakítandó körlelkézség ügyének tárgyalása rendjén sokszor lehetett hallani azt a véleményt, hogy nem a budapesti egyházközség megosztásáról van szó, hanem csak a környékbeli szórvány gyülekezetek elcsatolásáról, amelyek nem szerves részei a budapesti anyaegyházközségnek. Ez az állítás nem helytálló és ellenkezik az élő törvénnyel. Az Egyházi Törvény I. rész, 1. fejezet 4. §-a azt mondja: *Bizonyos területen lakó unitárius hívek testületileg szervezkedve egyházközséget alkotnak.* A budapesti unitárius egyházközség ügyviteli szabályzata, amelyet mostanában hagyott jóvá az E. Főtanács, I. fej. 1. p. a. a *bizonyos területet* Budapestre vonatkoztatva így határozza meg: *Budapest székesfőváros területén és környékén lakó unitárius vallású hívek testületileg szervezkedve püspöki vizsgálat alatt álló anyaegyházközséget alkotnak.* (E. T. 4. és 166. §.)

1. p. a. Az egyházközség címe: Budapesti Unitárius Egyházközség. (E. T. 19. §.)

Az elcsatolásra szánt gyülekezetek: Újpest, Rákospalota, Pestújhely, Rákosszentmihály, Kispest-Wekerletelep, Pestszentlőrinc, Pesterzsébet és Csepel mind Budapest székesfőváros (Nagy-Budapest) területén vannak. Szervezetileg, közigazgatásilag a budapesti egyházközség szerves részei. *Ma* tehát azt mondani, hogy a leendő körlelkézség nem a budapesti anyaegyházközség megosztása, világosan ellenkezik a tényleges állapottal és jogi helyzettel.

Az Isten éjszakája.

(Az alábbi költeményt *Sziráky* Dénes Sándor írta. Megszállt területen él. Érthető, ha úgy látja, hogy az Isten némelykor elszunnyad.)

Mondd Istenem, Te mikor alszol?
Éjszaka nem, mert vigyázó szemmel
nézel az égbe, míg nyugszik az ember.

Lefoglalnak a hajnalok.
Le kell szórnod a harmatot,
Felvidulnak a lankadt szirmok.
A virágok kelyhén gyémánt csillog.

A könnyet le kell szárítanod,
a napsugárt beállítanod.
Míg a könnyekből változik pára
ezerféle dolgod akad mára.

A napot fel kell keltened.
A magot ki kell kelteni a földből.

Közben visszapattan Rólad minden átok.
Nem hallgatsz meg mást,
csak az imádságot.

Délben terített asztalok mellől
áldást küldenek feléd az ajkak,
Istenem, hogy történt mégis,
hogy voltak, akik éhen haltak.

Mért adsz erős gondolatot ifjú agyakba,
ha a tudást és célt évszámokkal mérik.
mért formálódik ötlet és vágy
versbe, zenébe, agyagba,
ha az ember megértésre
csak életestjén érik?

Istenem, Te éber Isten,
vannak apró hibák ebben a világban:
megakad a szegény ember minden átkos ágban.
Vannak nagy hibák is:
emberek, kiknek lelke setét
és megfeszítik azt, ki glóriásan hordhatná
fennen a fejét.

A Te gondod a négy évszak,
Nyugat, Kelet, Dél és Észak
minden népfajának harca.
Hogy üthettek ki durva harcok,
ha mindenhová lát az arcod ?

Én tudom, Te ezerjővel áldott Isten,
minden baj akkor keletkezik itten,
a gonoszt akkor szülik az anyák,
a szegényt akkor húzza meg az ág,
a barátságba akkor verődik ék,
a búzát akkor veri el a jég,
az ifjú lelkek mécsesének
akkor fullad el a fénye,
akkor záporoznak a könnyek,
amikor a szemed egy percre lehunytad.
Emberek, csitt... legyetek jók...
ne féljeteK... az Isten nem alszik...
csak elszunnyadt.

Musis et Virtutibus.

(Múzsáknak és Erényeknek.)

A kolozsvári régi unitárius kollégium kapuján állt ez a felírás. A márványtáblát az új kollégium kapuja fölé is befalazták. Jelöl annak, hogy csak az épület változott, de a szellem, amelyet századokon át táplált és sugározott szét ezernyi ifjú megtermékenyített lelkébe az *Alma mater* — a régi.

... Azóta nagyot fordult a világ egyházunk és ősi kollégiumunk körül. A Múzsák szelid szava helyett az Erinnyszek vijjogó hangja rikácsol be a kollégiumba. Halált kiált és kíván az ősi intézetre. A százados magyar unitárius kultúrát akarja megfojtani a magáról megfélekezett elbizakodottság.

Minden jó unitárius ember tudja, miről van szó. Akár volt tanítványa, akár nem a veszélybe sodort kollégiumnak most jöjjön segítségére. Ha nem is tud megjelenni a május 7-i vendiák-találkozón — legyen ott lélekben.

Mi bízunk székely fajtánk örökéletében. Az ősi erényekben és a felséges Isten segedelmében. Kérünk, Testvér, hallgasd meg a kiáltó szót, amely a halálra gyötört Erdélyből száll feléd,

És jöjj és segíts!

Meghívó.

Dunatiszamenti Unitárius Egyházkörünk Budapesten, (IX., Rákos-utca 3.), a Missió-Ház templomában, 1932. május 8-án (vasárnap) d. e. 9 órai kezdettel tartja

XXX. évi rendes közgyűlését,

melyre belső embereinket, az egyházközségek képviselőit és az Igazgató Tanács tagjait szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1932. április 19.

Dimény Mózes, s. k.

köri felügyelő, gondnok.

Józan Miklós, s. k.

esperes, p. v.

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Ima. 3. Megbízólevelek. 4. Megalakulás. 5. Felsőbb rendeletek és törvények. 6. Unitárius Egyházi Főtanács Kolozsvárt, 1932. őszén. 7. Esperesi jelentés. 8. Tanügyi jelentés. 9. Egyházi államsegély kiosztása. 10. Baldácsy Protestáns Alapítvány osztaléka. 11. Belsőemberi nyugdíjalap számadása. 12. Pestkörnyéki körlelkészség megalakítása. 13. U. P. 130—1932. sz. levele. 14. Tisztújítás: *a)* esperes, *b)* köri jegyző, *c)* közügyigazgató, *d)* jogtanácsos, *e)* fegyelmi bíróság, *f)* közigazgatási bíróság, *g)* misziói bizottság választása 6 évre. 15. Szórvány-gondozás. 16. Szegénygondozás. 17. Időközben érkező ügyek. 18. Indítványok (írásban előre). 19. Jövő közgyűlés helye és ideje.

Időközben (d. e. 10 órakor) imádkozik *Józan Miklós*, prédikál *Bartók Géza* polgárdii lelkész. *Énekvezér: Péterfy Gyula* igazgató. Közreműködik a Brassai Sámuel Ifjúsági Egylet énekkara.

Déli 1 órakor közebed. — Akik szállást is óhajtanak, jelentsék be május 5-ig a lelkészi hivatalnak (IX., Rákos-ú. 3.); akik ebéden részt óhajtanak venni, jelentkezzenek május 6-ig Rákos-ú. 3. sz. alatt.

Megelőző szombaton (május 7.) délután 6 órakor ugyanitt a templomban Véndiáktalálkozó istentisztelettel és szeretetvendégséggel (Tiszti Kaszinóban) egybekötve.

Nemzetközi Vásár 50% kedvezményét a vasúton vegyük igénybe. „Jó találkozást!”

A rádió prédikációk.

Az egyik protestáns lap ilyen címmel mondja el véleményét általában a rádió s közelebbről a protestáns rádiópredikációkról. Sok figyelemreméltó megjegyzése van az éneklésre és beszédekre egyaránt. Megállapítja, hogy a katolikus rádiópredikálás fölötté áll a protestánsnak. Erről nem vitatkozunk.

Inkább érdekelnek a következő mondatai: *Közérdek és egyházi reprezentáció szempontjából ma aligha van külterjesebb egyházi ténykedésünk, mint a rádióbeszéd.* Még a protestáns sajtószolgálat is

eltörpül mellette. Ezt aláírjuk, ebben igaza van! Vitális érdekünk az, hogy az unitárius rádiószolgálat bővüljön. Hiszen ma egy évben alig 4 ízben kapcsolja a Studio istentiszteletünket. Volna egy módja a gyakoribb szóhozjutásnak. Ez a mód és lehetőség az, ha reggel 9 órakor tarthatnók rádiós istentiszteletünket. A Studio vezetősége, amikor sűrűbb kapcsolást kértünk, mindig felajánlotta készségét, ha 9 órakor kérjük a kapcsolást.

Kézenfekvő dolog, hogy hallgatóság nélkül nem lehet istentiszteletet tartani. A fontos érdekekre való tekintettel meg tudná-e hozni közönségünk az áldozatot, hogy legalább négyszer egy évben 9 órára jönné el templomba? A negyedtizenkettői kapcsoláshoz természetesen fenntartanók igényünket. Igen óhajtanók tudni erről olvasóink szíves véleményét.

Nagyra becsüljük a sajtószolgálatot. De a mi szegényes körülményeink közepette, ha aranyból öntetjük is a betűket s ha minden sort a Goethe talentumával rögzítünk is papirosra, — nem teszünk vele az országban még ma is ösmeretlen unitarizmusnak egy év alatt annyi szolgálatot, mint egyetlen rádiós istentisztelettel.

A szomszédból.

Farkas István tiszáninneri ref. püspök beiktatásán tartott székfoglaló beszédében mondja:

Lelkészek, tanárok, tanítók, presbiterek, egyháztalagok *egyénenkint* kell hogy újjászülessenek. Mindenki számára kiosztattak a talentumok. Aki azt elfelejti, földbe ássa, a maga halálát készíti meg. A közöny, a nemtörődömség, mindent a lelkészre és a presbiteriumra bízó gyülekezeti élet — csak halódás. Az egyházi adót megfizető, ünnepjöttével úrvacsorával is élő, belső embereit megválasztó világiak segítsége ma már kevés. Minden presbiter, egyházunk kicsinyje és nagyja, mind kell hogy Krisztusról bátran bizonyosságot tevő, öntudatos keresztény életet éljen. A testvéri szeretetben egybeforrott gyülekezetnek mindenütt *intézményesen* kell megkészíteni a szegény-, a beteg-, az özvegy- és árvagondozást.

A *Lelkészegyesület* című lap írja:

Abból az apostoli elvből, hogy az egyház Krisztusnak a teste, önként folyik, hogy annak elsősorban *szeretetintézménynek* kell lennie. Az egyházak azonban és ezek között református egyházunk is, szem elől tévesztették ezt az elvet az elmúlt évtizedekben s lett a mi egyházunk is (Az unitárius egyház is. Szerk.) elsősorban *közigazgatási*

intézmény s csak a legutóbbi évtizedekben kezd valódi hivatása tudatára ébredni, részben az idők sorsdöntő követelménye, részben a többi felekezetek versenye folytán. A baptista egyház eo ipso szeretetintézmény, ők fel sem veszik maguk közé az áldozatkészségtől húzódozó tagokat s tévelygő tanításaik ellenére éppen azért terjednek mindjobban, mert a megtérés hangsúlyozása mellett a keresztyénség gyakorlati oldalára, a krisztusi könyörületesség gyakorlására helyezik a fősúlyt. A római egyház is lázas tempóban igyekszik kiépíteni szociális és szeretetintézményeit. Örvendetes dolog, hogy végre református egyházunk is megmozdult s lerakta valahára a fundamentumokat.

A megszívlelendő sorokat ajánljuk minden jó unitárius ember szíves figyelmébe. A fundamentum ásásához nekünk is hozzá kell fognunk. A karitatív munkából ki kell vennie a részét mindenkinek. Rendre szükség van, de az egyház sorsa nem a külsőségeken fordul meg, hanem azon és csak azon, hogy az Úr Jézus által fölállított elvek és követelések mennyiben nyernek valósulást az egyház lelki munkájában. Nem az a fontos *elsősorban*, hogy az egyház, mint jogi személy, milyen szabályokkal van körülbástyázva, hanem az a lényeges, hogy minden unitárius lélek érezze és tudja, hogy az „egy. másnak terhét hordozzátok“ nagy parancsolata mindenkire kötelező.

Anyák napja a Koháry-utcai templomban május 1-én lesz a rendes istentisztelet keretében.

Május 8-án, az egyházköri közgyűlés napján, a Koháry-u. templomban nem tartunk istentiszteletet.

Konfirmáció áldozócsütörtökön délelőtt 10 órakor, a rákosutcai templomban.

Az unitárius férfivaacsora április 16-án volt a Magyar Világ vendéglőben. A vacsorán 32-en jelentek meg, köztük az egyházközség, egyházkör és Igazgató Tanács vezetősége és a lelkipásztori kar. A barátságos beszélgetés közt lefolyt vacsora az éjfélel órákban ért véget. A vacsorák folytatása szükségesnek látszik s amint halljuk, a jövő alkalommal a nőket is szándékoznak meghívni, ami szintén helyes és szükséges is.

A János Zsigmond cserkészcsapat fogadalomújító ünnepélye május 7-én, szombaton, este 6 órakor lesz a Misszió Ház templomban a Véndiákok számára rendezendő Istentisztelet keretében. Az új örsi zászlók megáldása ugyanekkor. Az ünnepélyen a múlt a jövővel fog kezdet. Legyünk ott cserkészszülők és cserkészbarátok mindannyian.

Véendiák-találkozó május 7-én, este 6 órakor, a rákosutcai templomban.

Állásnélküli tanító vállalná elemi iskolai növendékek tanítását, vizsgára előkészítését. Nevelőnek is elmenne, akár tanyára is. Címe: Koháry-u. 4. sz. lelkeszi hivatalban.

Istentiszteletek sorrendje május hóban.

H o l	Melyik napon	Melyik órában	Szolgálatot végzi
A) Templomokban :			
V., Koháry-utca 4	máj. 1., 5., 15., 22.	d. e. 11	<i>Barabás István</i>
V., Koháry-utca 4	máj. 16., 29.	d. e. 11	<i>Józan Miklós</i>
IX., Rákos-utca 3	máj. 1., 16.	d. e. 10	<i>Ferencz József</i>
IX., Rákos-utca 3	máj. 5., 15., 22.	d. e. 10	<i>dr. Csiki Gábor</i>
IX., Rákos-utca 3	máj. 8.	d. e. 10	<i>Bartók Géza</i>
IX., Rákos-utca 3	máj. 29.	d. e. 10	<i>dr. Iván László</i>
B) Körzetekben :			
VI., Gömb-u. 53., el. iskola	máj. 1.	d. u. 1/24	<i>dr. Iván László</i>
X., MÁV Telep, imaházban	máj. 15., 29.	d. u. 4	<i>Józan Miklós</i>
C) Pestkörnyéken :			
Kispest—Wekerletelep, II. sz. el. iskolában	máj. 22.	d. u. 4	<i>Ferencz József</i>
Pesterzsébet, Erzsébet-utcai elemi iskolában	máj. 15.	d. u. 4	<i>Barabás István</i>
Pestszentlőrinc, Állami Telep, Kultúrház	máj. 15., 29.	d. e. 1/210 d. e. 11	} <i>Ferencz József</i>
Rákospalota—Pestújhely, Madáctéri el. iskolában	máj. 22.	d. u. 4	
D) Vidéken :			
Debrecen, Unitárius Imaház, Hatvan-u. 24	máj. 1. máj. 16.	d. e. 10 d. e. 10	<i>Józan Miklós</i> <i>dr. Csiki Gábor</i>
Győr, Kossuth-utcai ref. templomban	máj. 22.	d. e. 11	<i>Józan Miklós</i>
Nyíregyháza, Ev. Iskola dísztermében	máj. 29.	d. e. 10	<i>dr. Csiki Gábor</i>
Jegyzet: Dült számú napokon — Úrvaesoraosztás.			

IVÁN LÁSZLÓ
TANULMÁNYA:

„Világnézetünk válsága és a vallási igazság“

címen megjelent. Ára 30 fillér, postán 40 fillér. Kapható az Unitárius Iratmissziónál, Budapest, V., Koháry-utca 4.